

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 19. Fulberti Carnutensis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

quiete animæ Imperatoris, Soceri sui, Sæculum XI.
A.C. 1029.
distribuit, atque multos a defuncto quon-
dam injuriam passos collatis Bonis & ho-
noribus auxit.

§. XIX.

Fulberti Carnutensis Extrema.

Anno millesimo vigesimo nono Francia
Fulbertum Episcopum Carnutensem,
lumen patriæ fulgidissimum, amisit. Is
Constantiam Reginam vehementer of-
fensam habebat, quod muliebri cupidi-
tati obsisteret; nam Constantia volebat
junioem filium suum Robertum Regem
coronari, violato jure Henrici primoge-
niti, cui Rex Pater, si ipse decederet,
Regnum destinabat. Porro qui conten-
debant, Henricum a Regno excludi de-
bere, dicebant, esse versuti animi Prin-
cipem, pigrum, mollem, qui malo patris
sui exemplo corruptus jura Majestatis
vindicare nesciret. Econtra ipsius fra-
trem omnibus virtutibus, quæ strenuum
Regem facerent, esse præditum. Ful-
bertus Henrico favebat, secundum pa-
rentis Regis voluntatem, quamvis non
ignoraret, suam obedientiam compluri-
bus Episcopis non probari, & aliis, neu-
tri parti faventibus, videri, vivente pa-
tre nec unum nec alterum esse coronan-
dum. Tandem vicit auctoritas patris;
quare Henricus Remis in Festo Penteco-

*Glab. 1. III.**c. 9.**Ap. Fulb. ep.**106. al. 50.**ep. 59.*

Q 2

stes

Sæculum XI. ftes decima quarta Maji anno 1027. Co-
A.C. 1029. rona Franciæ redimitur. At Fulbertus
 per epistolam absentiam excusavit; nem-
 pe vir prudens sine necessitate iratæ Re-
 ginæ oculos subire nolebat.

Obiit Fulbertus anno 1029. decima
 Aprilis, relinquens complures Discipulos
 & Scripta. Præter alia habemus Episto-
 las numero centum, plerasque brevissi-
 mas, quia nempe, ut ipse sæpius indicat,
 plurimis aliis curis distrahebatur. Quas-
 dam supra memoravimus, sed & sequen-
 tes notatu dignæ videntur. Prima epi-
 stola est Dogmatica, in qua præcipuos
 Religionis Christianæ Articulos expli-
ep. 1. p. 8. cans ait; Eucharistiam non inanis My-
 sterii Symbolum, sed operatione Spiritus
 Sancti verum JESU Christi Corpus esse.
p. 10. Et deinde: *Dubitare non licet, quin ille,*
qui ex nihilo fecit omnia, eadem potentia
materiam terrestrem in Substantiam JE-
su Christi mutet. ()*

ep. 2. In Epistola secunda Fulbertus respon-
 det se consulentibus de consuetudine, il-
 la ætate in compluribus Ecclesiis serva-
 ta, quæ hujusmodi erat. Presbytero in
 sua

(*) Testimonium firmissimum contra Prote-
 stantes, veritatem præsentia Realis, tam ex Sacra
 Scriptura, quam per testes omnium Sæculorum
 luce meridiana clarius demonstratam, negantes.

sua Ordinatione ab Episcopo tradebatur Sæculum XI.
A.C.1029.
 Hostia consecrata, quam non totam, sed minutatim quadraginta dierum spatio consumeret. *Credebam*, addit Fulbertus, *bunc morem in omnibus Ecclesiis vigere, ita ut neminem admiratio subire possit cuiusdam rei, quam omnes provinciæ nostræ Episcopi servant.* Hic loquitur de Patria sua. (*) Tum commemorat eventum insolitum, qui ipsi occasionem præbuerat, hujus consuetudinis originem quærendi. Quidam Presbyter Hostiam de manu Episcopi, cum ordinaretur, acceptam, involvit membrana, ad id ipsum præparata, quam quotidie Missam celebrans aperiebat, & particulam tantillam, ut totum ad dies quadraginta sufficere posset, sumebat. Una die, finita Missa, velamen & Corporale complicans, membranam, in qua Hostia erat, tollere oblitus est. Et ecce, altera die ad Altare rediens eam invenire, quamvis diligentissime omnia lustraret, non amplius potuit. Re comperta Episcopus Fratribus omnibus præcepit, ut pro ipso pœnitentiam agerent, eique valde magnam injunxit.

Q 3

Jam

(*) Fleurio videtur fuisse patria Romanus. Sup. Lib. LVIII. §. LVII. In Act. Ben. dicitur *Italus. vita.*

Sæculum XI.

A.C. 1029.

Jam prosequitur Fulbertus: *Captata occasione interrogavi Episcopum; an non potius e re esse videretur, si, salva tamen Religione, tota Hostia prima vel secunda die consumeretur, quia sine periculo lædendi Reverentiam per partes sumi tanto tempore non posset, & paucos reperire esset Presbyteros, qui per dies quadraginta necessariam diligentiam adhiberent. Episcopus mihi respondit; hoc Ritu in memoriam revocari, quod Iesus Christus post Resurrectionem suam per quadraginta dies Discipulis suis apparuisset. Nam non satis Salvatori fuit, iis Carnem suam semel ostendere, sed ut modicam eorum Fidem adjuvaret, priusquam eosdem in univ-
sum mundum mitteret, per dies quadraginta titubantes Corporis sui conspectu tanquam Esca cælesti confirmavit. Hinc Episcopus, qui Iesu Christi vicem gerit, Presbyteros ad populum sibi commissum missurus, iis Eucharistiam per dies quadraginta manducandam præbet, ut memores sint eorum, quæ Redemptor noster fecit. Huc usque Fulbertus. Atque eundem morem servatum fuisse legimus in Pontificali Libro Ecclesiæ Sueffionensis, annis abhinc sexcentis scripto, in quo post Cæremoniam Ordinationis leguntur hæc verba: Presbyteri ab Episcopo accipiant Corporis Domini Nostri particulas, in quibus per dies quadraginta communicent,*
sequen-

Morten. de
Antiq. rit.
to. 2. p. 322.
396.

sequentes Domini Nostri Jesu Christi Sæculum XI.
A.C. 1029.
exemplum, qui post suam Resurrectionem
per dies quadraginta cum Discipulis suis
versatus est. In aliquo tamen Ordine
 Romano legimus, Presbyteros per septem
 tantum dies communicasse de illa Hostia,
 quam ab Episcopo acceperant, idque ad
 demonstrandam unitatem Sacrificii, sive
 a Presbytero, sive ab Episcopo oblatus suf-
 ficiebat; quam rationem etiam Fulber-
 tus in sua Epistola affert.

p. 14.

In alia Epistola Fulbertus cuidam Pres-
 bytero consilium a se expetenti respon-
 det: *Optimum facies, carissime, si Mis-*
sam penitus non celebres, nisi saltem duos
tresve Ministros habeas. Si oblationem
species, affirmare possumus, quod illi, pro
quibus sacrificamus, Deo per manus no-
stras Sacrificium Laudis offerant. Re-
 spondet alteri se consulenti de Presbyte-
 ro, convicto, quod Missam celebrans non
 communicasset; in causam, cur id fecis-
 set, accurate esse inquirendum. Si enim
 omittens Communionem in errore gra-
 vi contra Fidem existat, aut alterius cri-
 minis, quod mortale reputatur, reus sit,
 deponendum esse. Si ebrietas, aut im-
 pudicitia eum deterreat, quia & ista pec-
 cata mortalia sunt, etsi complures Pres-
 byteri id vel ignorent, vel ignorantiam
 simulent, Sacris ipsi interdicendum, &
 præcipiendum, ut penitus a Sacrificio ab-

ep. 52.

ep. 83.

Q 4

stineat,

Sæculum XI. stineat, donec vitium emendaverit. Si
A.C. 1029 *ob frequentiam*, addit, *Sanctum Sacrifi-*
cium fastidiat, per annum integrum se-
cundum decreta Concilii Toletani Commu-
nione privetur. Si scrupulo angatur ob
culpam levem, secundum ea, quæ in Capi-
tulari præscribuntur, magna charitate
monendus est. Si morbus stomachum aut
cerebrum infecerit, abstineat a Ministe-
rio, usque dum Sanitati fuerit restitu-
tus. In alia Epistola dicit: Quod spectat
ad diversum numerum Psalmorum, quos
aliqui tempore jejunii singulis Horis Ca-
nonicis subjungunt, non invenio præscri-
ptam Regulam, eosque superfluos existima-
rem, nisi Devotioni illorum, qui eos reci-
tant, aliquid dandum esset. Præter Ful-
berti Epistolas supersunt quoque non nul-
li Sermones, præsertim contra Judæos
habiti, & de Nativitate Sanctæ Virginis,
quod Festum in sua Diœcesi instituit.
Inter ejus Sermones aliquot Regulæ de
pœnitentia Canonica magnis peccatori-
bus injungenda occurrunt.

Fulberto satis functo, Roberto Rege
 volente Episcopus Carnutensis electus
 est Theodoricus, quem Leothericus Ar-
 chiepiscopus Senonensis ordinavit, Ec-
 clesiæ Carnutensis Canonicis frustra re-
 pugnantibus. Hi enim Decanum suum
 elegerant, atque & ipsi & Regi Electio-
 nem per Nuncios significaverant. Ar-
 chiepi-

chiepiscopo scripserunt conquerentes, ^{Sæculum XI.}
 quod contra Canones ageret. Præterea ^{A.C. 1029.}
 ad Guerinum Episcopum Bellovacensem, ^{Ap. Fulb.}
 ad Odolricum Aurelianensem, Arnul- ^{ep. 131.}
 phum Archiepiscopum Turonensem lite- ^{ep. 132.}
 ras dederunt querelis plenas contra Ar-
 chiepiscopum & Regem, qui sibi invitis
 Episcopum indignum & scientia destitu-
 tum vellent obtrudere. In eadem epi-
 stola addunt: *Nolite spe falli, futurum,*
ut Odo Comes eum unquam in suam civi-
tatem recipiat, priusquam quæstionem ad
examen vocaveritis, an Episcopatu dignus
sit. Nec vobis timendum, ne fidem Regi
debitam violetis, nunquam melius de Prin-
cipe vestro merituri, quam si eum ad tol-
lendos in Regno suo abusus compellatis.
 Tandem S. Odiloni Cluniacensi quoque
 scripserunt, veriti, ne Comitem Carnu-
 tensensem ad Theodoricum in pace admit-
 tendum permoveret. Sed incassum
 omnia; nam Theodoricus Episcopatum
 Carnutensem obtinuit.

ep. 133.

§. XX.

Dedicatio Ecclesiæ S. Aniani Aure-
reliani.

Idem Episcopus interfuit Dedicationi Ec- ^{Helg. p. 73.}
 clesiæ S. Aniani in Urbe Aurelianensi,
 quam Robertus Rex anno hoc millesimo
 vigesimo nono magna pompa celebrari
 iussit. In hac Ecclesia perticas quadra-
 ginta

Q 5

ginta